

Mál nr. 72/2015
M og
vátryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar K.

Vinnuslys 2. september 2014.

Gögn.

1. Málskot móttækið 18. febrúar 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 22. mars 2015.
3. Bréf lögmanns M dags. 17. apríl 2015.

Málsatvik.

Í lögregluskýrslu sem liggur fyrir í málinu kemur fram að M hafi slasast um borð í skipi sem hann var að vinna við. M var að vinna við að skera í sundur þvottaker og þurfti að nota slípirokk við verkið. M kveðst fyrst hafa notað lítinn slípirokk en skipt yfir í stærri þegar hann þurfti. M sagði að spenna hafi komið á járn slípirokksins með þeim afleiðingum að skífa hans hafi náð að festast í smá stund og þegar hún losnaði hafi komið högg á slípirokkinn með þeim afleiðingum að M missti hann í andlitið á sér og slasaðist. Vinnueftirlit ríkisins kom á vettvang og í skýrslu þess kemur fram að M hafi ekki fengið skipulega fræðslu af hálfu vinnuveitanda síns en haft var eftir verkstjóra að brýnt hafi verið fyrir starfsmönnum að nota andlitshlíf þegar stærri slípirokkar væru notaðir. Þegar Vinnueftirlitið kom á slysstað fannst andlitshlíf við hlið M en hafði einungis notað öryggisgleraugu við verkið.

M telur að K beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni M þar sem verkstjórn og vinnufyrirkomulag hafi verið ófullnægjandi í greint sinn þar sem margir hafi verið að saga sama karið á sama tíma sem hafi skapað hættulegar aðstæður. Einnig vísar M til þess að honum hafi ekki verið fenginn viðeigandi hlífðarbúnaður þar sem einungis ein andlitshlíf hafi verið á staðnum og fleiri en einn hafi verið að vinna við slípirokka. Auk þessa hafi M ekki fengið nægilegar leiðbeiningar um framkvæmd verksins. Einnig vísar M til tilgreindra ákvæða laga nr. 46/1980 og reglna sem settar eru með stoð í þeim lögum máli sínu til stuðnings.

V telur að vinnulag við umrætt verk hafi verið fullnægjandi og að viðeigandi persónuhlífar hafi verið til staðar fyrir M til að nota og ekki sé sannað að einungis ein andlitshlíf hafi verið á staðnum enda komi það ekki fram í skýrslu Vinnueftirlits. V telur að slys M verði fyrst og fremst rakið til þeirra aðferða sem hann sjálfur beitti við vinnuna. Ekki stoði að fyrir M að vísa til ófullnægjandi leiðbeininga því hann hafi haft bæði nám og reynslu að baki sem dugðu til að vinna verk sem þetta á réttan hátt.

Álit.

M slasaðist þegar járn í slípirokki festist um stund og losnaði síðan með þeim afleiðingum að högg kom á slípirokkinn þannig að hann hentist í andlit M. Ekki hefur verið sýnt fram á að ástæða þess að járníð festist sé vegna annars en stjórnar M á slípirokknum. Þegar mat er lagt á hvort verkstjórn og tilhögun vinnu hafi verið í samræmi við ákvæði laga nr. 46/1980 verður að hafa í huga að það verk sem M vann sem starfsmaður K var nokkuð einfalt og að M hafi haft bæði aldur og reynslu til þess að meta að nauðsynlegt væri við verk sem þetta að nota viðeigandi andlitshlíf. Ekki þykir annað sannað skv. skýrslu Vinnueftirlits en að slík hlíf hafi verið fyrir hendi og M hafi sjálfur valið að nota hana ekki. Að þessu sögðu verður ekki talið nægilega sannað að líkamstjón M megi rekja til atvika eða aðstæðna sem vinnuveitandi hans, K, ber skaðabótaábyrgð á.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu hjá V.

Reykjavík 8. maí 2015.

Póra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.